

РЕШЕНИЕ

№ 3340

гр. София, 17.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 17.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10992** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу РА № Р-22220218006711-091-001/14.05.2019 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 1255/22.07.2019 г. на Директора на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, в частта на установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м.01.2015 г. до м. 04.2016 г., от м. 06.2016 г. до м. 04.2017 г., от м. 06.2017 г. до м. 07.2017 г., м. 09.2017 г., от м. 11.2017 г. до м. 01.2018 г. и м. 03.2018 г., ведно със съответните лихви за забава, както и в частта на установените задължения по ЗКПО за данъчни периоди 2015 г., 2016 г. и 2017 г., ведно със съответните лихви за забава.

В жалбата е посочено, че при издаването на РА са допуснати съществени процесуални нарушения и не са събрани и обсъдени всички относими доказателства. Моли се РА да бъде отменен. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Л., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП – в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220218006711-020-001/06.11.2018 г.,

връчена на 12.11.2018 г. по електронен път, изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22220218006711-020-002/09.01.2019 г., ЗИЗВР №Р-22220218006711-020-003/07.02.2019 г. и ЗИЗВР №Р-22220218006711-020-004/07.03.2019 г., издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството, както следва: за данък върху добавената стойност по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчните периоди от м. 01.2015 г. до м. 09.2018 г., за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г., за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 01.2015 г. до м. 09.2018 г., за вноски за Държавното обществено осигуряване (ДОО) – за осигурители, за здравно осигуряване – за осигурители и за Универсален пенсионен фонд (УПФ) – за осигурители за периодите от м. 01.2015 г. до м. 09.2018 г. Определен е краен срок за приключване на ревизията до 12.04.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22220218006711-092-001/24.04.2019 г., връчен на 03.05.2019 г. по електронен път. Срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, което е обсъдено в РА и е преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22220218006711-091-001/14.05.2019 г., издаден от И. М. Р. – орган, възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен на 14.05.2019 г. по електронен път.

В хода на ревизията е установено, че основната дейност на задълженото лице е стопанисване на кафе-аперитив за продажба на напитки и бързо хранене – обект „С. кафе“, находящ се в [населено място], [улица]. Към периода на извършване на ревизията в дружеството има 15 лица, назначени на 8-часов и 4-часов работен ден. През ревизираните периоди в дружеството е имало назначени по трудови правоотношения между 10 и 15 лица на длъжности сервитьор, барман, главен готвач, технически сътрудник.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното дружество и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на [фирма] са връчени Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22220218006711-040-001/09.11.2018г., ИПДПОЗЛ №Р-22220218006711-040-002/01.02.2019 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22220218006711-040-003/07.03.2019 г. В отговор, от ревизирания субект са представени по електронен път документи само по първото искане, заведени с номера от №Р-22220218006711-ПРД-001-И/26.11.2018 г. до №Р-22220218006711-ПРД-012-И/26.11.2018 г., подробно описани на стр. 3 от РД.

На основание чл. 45 от ДОПК в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на други задължени лица – доставчици на [фирма], документирани с протоколи, подробно описани в ревизионния доклад, както следва:

- Протокол №П-29002918201804-141-001/05.12.2018 г. относно проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК];
- Протокол №П-2222518201798-141-001/19.12.2018 г. относно проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК];
- Протокол №П-2222118201843-141-001/08.01.2019 г. относно проверката на

[фирма], ЕИК[ЕИК];

- Протокол №П-22221418201850-141-001/19.12.2018 г. относно проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК];

- Протокол №П-29002918201785-141-001/18.12.2018 г. относно проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК];

- Протокол №П-22222518201816-141-001/14.03.2019 г. относно проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК];

- Протокол №П-22221018201822-141-001/01.02.2019 г. относно проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК];

- Протокол №П-22222518201828-141-001/21.12.2018 г. относно проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК];

- Протокол №П-29002918201793-141-001/19.12.2018 г. относно проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК];

- Протокол №П-22222518201811-141-001/19.12.2018 г. относно проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК];

- Протокол №П-22222518201839-141-001/17.12.2018 г. относно проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК];

- Протокол №П-16001318202538-141-001/27.12.2018 г. относно проверката на [фирма], ЕИК[ЕИК].

Описаните по-горе проверки са инициирани в хода на ревизията, тъй като при извършена проверка в информационната система на НАП, Програмен продукт V. 14 е установено, че [фирма] не е включило в дневниците си за покупки множество фактури, издадени му от посочените по-горе доставчици.

На управителите на ревизираното дружество са посочени неотразените фактури и е изискано да изразят становище относно тези фактури и защо същите не са отчетени в счетоводството на [фирма]. В декларация, подписана от Г. Л. – управител на задълженото лице е посочено „...относно фактурите, издадени от [фирма] – в обектите на Метро е възможно пазаруването само с Метро карта, дори и когато се налага да пазаруваме за лични цели. В тези случаи фактурите не се предоставят за осчетоводяване в счетоводството“. Относно фактурите от останалите доставчици, с които дружеството има договорени търговски отстъпки, управителите поръчвали стоки за лични цели, а доставчиците издавали фактури на задълженото лице, за да може да се приложат договорените отстъпки. В повечето случаи доставките са били уговорени на личните адреси на управителите на [фирма], а понякога и на адреса на заведението, от където последните ги взимали лично. В тези случаи фактурите не са били предоставяни в счетоводството на дружеството за отразяване.

При преглед на първичните счетоводни документи в офиса на счетоводното дружество, обслужващо [фирма] е установено, че нито една от фактурите за получени стоки през ревизираните периоди не са подписани от получателите на стоките.

От анализа на доказателствата, събрани в хода на извършените проверки на дружествата, издали фактурите към ревизирувания субект, органите по приходите са направили няколко извода:

На първо място, върху част от фактурите и придружаващите ги документи, а именно, издадените от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], са положени подписи на получателя на доставката, което е прието като безспорно доказателство, че процесните стоки са получени от страна на ревизираното дружество.

На второ място, по отношение на доставките от [фирма] при прегледа на представените в офиса на дружеството фактури е установено, че [фирма] е отразявало в дневника за покупки по ЗДДС фактури, които не са подписани нито от издателя, нито от получателя. Закупени стоки от същия вид фигурират и сред неотразените от дружеството фактури, издадени от посочения доставчик, поради което ревизиращият екип е заключил, че те са закупени за целите на дейността на дружеството. Касае се за 17 фактури, посочени на стр. 5 от РД.

На следващо място, в дадените писмени обяснения от всички дружества – доставчици е посочено, че ревизиращият субект е техен клиент, издадените му фактури са плащани в брой при доставка на стоките на място на адрес: [населено място], [улица], като поръчките са правени по телефон. Дружествата-доставчици са посочили шофьори и превозни средства, с които са извършени доставките.

Констатирано е, че стоките, посочени в спорните фактури са в количества, които не предполагат лично ползване или са от такова естество, че няма как да се използват в домакинството на управителите, като регулярността на доставките (например на алкохол от [фирма] и [фирма]) не предполага лично ползване. Така например, неотразените в счетоводството на дружеството фактури, издадени от [фирма] през м. 06.2015 г. и м. 07.2015 г. са 53 броя.

По отношение на доставките от [фирма] е установено приблизително еднакво съотношение между отразените и неотразените фактури.

При така установената фактическа обстановка, ревизиращите органи са заключили, че има достатъчно данни за закупени стоки от горепосочените доставчици, които не са надлежно осчетоводени, съответно не е отчетена тяхната реализация и не са декларирани приходи от продажби, т.е. налице са обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Изготвено е Уведомление на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22220218006711-113-001/01.02.2019 г., с което ревизираното дружество е уведомено, че са данни за укрити приходи или доходи и данъчната основа за облагане за ревизираните периоди и задължения (за корпоративен данък и ДДС) ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Уведомлението е връчено по електронен път на 01.02.2019 г. В тази връзка, на дружеството е връчено и ИПДПОЗЛ №Р-22220218006711-040-002/01.02.2019 г., в отговор на което не са представени доказателства и не е взето становище по връченото уведомление.

Ревизиращите органи са приели, че стоките, документирани с издадените фактури от посочените по-горе доставчици са реализирани, поради което задълженото лице е било длъжно да начисли ДДС за извършените, но недеklarирани продажби.

Ревизиращият екип е извършил анализ на менюто в заведението на дружеството, като по отношение на цените на предлагания алкохол е установено, че се продава вид ром с надценка от 293%, определена марка джин с надценка в размер на 324%, вид уиски с надценка от 249% и т.н.

В резултат на извършения анализ, при ревизията е приет размер на надценката, прилагана по отношение продажбата на алкохол – 100%, а по отношение на продаваните храни, безалкохолни напитки и кафе – 40%. В този смисъл, органите по приходите не са се съобразили напълно с декларираните от лицето данни, а именно – търговска надценка за 2015 г. – 10% за хранителните стоки и алкохол и 5% за тютюневите изделия, а през останалите ревизирани периоди до 30-50% за хранителните стоки и алкохол.

Въз основа на направения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 от ДОПК във

връзка с чл. 122, ал. 4 от ДОПК е определена данъчната основа на извършените облагаеми доставки за всеки един от едномесечните данъчни периоди, през които са установени неосчетоводени от дружеството фактури за покупки, респективно е презюмирано наличието на неотчетени приходи от продажби. Данъчните основи на неотразените фактури, начисленият по тях данък, определената при ревизията надценка, продажната цена и дължимият ДДС са систематизирани в табличен вид на стр. 30-43 от РД.

За целите на облагането с корпоративен данък, ревизиращият екип е взел предвид стойността на стоките по неотчетените фактури за покупки с начисления за доставката ДДС, който се явява невъзстановим данък и се включва в историческата цена на придобиване на материалните запаси. По този начин е формирана основата за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК за неотчетените приходи от продажба на недекларираните стоки.

В резултат на това, за 2015 г. вместо декларираната от лицето данъчна загуба в размер на 29 722,36 лв. е установена данъчна печалба в размер на 31,60 лв. (формирана от неотчетени приходи от продажби в размер на 74 016,05 лв. и призната за тях отчетна стойност в размер на 44 262,09 лв.), върху която е начислен корпоративен данък в размер на 3,16 лв., ведно със съответните лихви за забава.

За 2016 г. от дружеството е деклариран счетоводен финансов резултат – печалба в размер на 532,82 лв. След приспадане на данъчна загуба в размер на 532,82 лв. е формиран данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. Органите по приходите са определили данъчна основа за облагане с корпоративен данък в размер на 3 877,58 лв. (формирана от неотчетени приходи от продажби в размер на 7 551,44 лв. и призната за тях отчетна стойност в размер на 4 206,71 лв.), върху която е определен корпоративен данък в размер на 387,75 лв., ведно със съответните лихви за забава.

За 2017 г. от дружеството е деклариран счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 718,43 лв. След приспадане на данъчна загуба в същия размер е формиран данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. Органите по приходите са определили данъчна основа за облагане с корпоративен данък в размер на 6 605,69 лв. (формирана от неотчетени приходи в размер на 13 336,06 лв. и признати за тях неотчетени разходи в размер на 7 449,12 лв.), върху която е определен корпоративен данък в размер на 660,56 лв., ведно със съответните лихви за забава.

В резултат на изложеното, за данъчните периоди от м.01.2015 г. до м. 04.2016 г., от м. 06.2016 г. до м. 04.2017 г., от м. 06.2017 г. до м. 07.2017 г., м. 09.2017 г., от м. 11.2017 г. до м. 01.2018 г. и м. 03.2018 г. е начислен ДДС в размер на 16 800,53 лв., както и лихви за забава в размер на 5 436,21 лв., както и задължения по ЗКПО за данъчни периоди 2015 г., 2016 г. и 2017 г. в размер на 1 051,47 лв., както и лихви в размер на 159,42 лв.

По делото е изслушано и прието без оспорване от страните заключение на съдебно-графологична експертиза, което съдът кредитира, като безпристрастно и обективно дадено.

От заключението на вещото лице П. се установява, че подписът на получател в процесните фактури не е на Г. А. Л. – управител на [фирма].

По делото е изслушано и прието без оспорване от страните основно и допълнително заключение на съдебно счетоводна експертиза. Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице като обективно, компетентно и безпристрастно дадено.

Според вещото лице З. след извършване на проверка в дневниците за покупки и в

счетоводните регистри на [фирма] на описаните в РД фактури от стр. 30 до стр. 43, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], може да се направи заключение, че посочените фактури не са включени в дневниците за покупки на [фирма] за процесния период и не са платени. Включена е единствено фактура № 1...57011/17.06.2015 г., издадена от [фирма], която е осчетоводена и платена.

От допълнителното заключение на вещото лице се установява следното:

1. За периода м. 01.2015 г. до 30.06.2015 г. за всеки от месеците наличността по група 50 Парични средства, видно от оборотните ведомости за същия период е по-голяма от общите суми по фактурите за плащане към доставчиците;
2. За периода от 01.07.2015 г. до 31.12.2015 г. за м. 07.2015 г. и м. 08.2015 г. наличността от парични средства на дружеството е по-малка от задълженията по фактурите. За останалите месеци от 01.09.2015 г. до 31.12.2015 г. наличността от парични средства по група 50 Парични средства на дружеството е по-голяма от общите суми по процесните фактури, поради което фактурите могат да бъдат платени;
3. За периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. наличността от парични средства по група 50 Парични средства на дружеството е по-голяма от общите суми по процесните фактури, поради което фактурите могат да бъдат платени;
4. За периода от 01.01.2017 г. до 30.11.2017 г. наличността от парични средства по група 50 Парични средства на дружеството е по-голяма от общите суми по процесните фактури, поради което фактурите могат да бъдат платени. за м. 12.2017 г. наличността от парични средства на дружеството е по-малка от задълженията по процесните фактури;
5. За периода от 01.01.2018 г. до 31.03.2018 г. наличността от парични средства по група 50 Парични средства на дружеството е по-голяма от общите суми по процесните фактури, поради което фактурите могат да бъдат платени.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При служебната проверка по чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл. 119, от ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл. 120, ал. 1 ДОПК. РА е издаден в електронна форма и подписан с валиден КЕП.

Съдът приема, че направеният извод за наличие на предпоставки за провеждане на ревизионно производство по реда на чл. 122 от ДОПК е неправилен.

При наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал. 2 и, ал. 4 ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния материален закон размер на данъка към определена от тях основа по аналог. За целта, основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал. 1 ДОПК.

Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърденията от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи презумпцията по чл. 124, ал. 2 ДОПК фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизиращия субект.

Разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК има предвид данни за укрити приходи, но за да се приеме, че от ревизираното лице е реализиран неотчетен оборот, респективно приход, в тежест на органите по приходите е да го докажат, тъй като извън хипотезите на чл. 123 ДОПК, наличието на данъчна основа за облагане не може да се предполага. В настоящия случай, за да обосноват основанието по сочената разпоредба и наличието на неотчетени продажби на стоки, в тежест на органите по приходите е да установят, че дружеството е реализирало приходи/обороти, които не е отчело. От гледна точка на облагането с ДДС, органите по приходите трябва да докажат настъпването на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС, респективно, че ревизираното лице е реализирало приход. Разпоредбите, установяващи задължение за начисляване на ДДС и изискуемост на данъка - чл. 86 във вр. чл. 25 и чл. 9 ЗДДС, свързват задължението за начисляване и изискуемостта на данъка с настъпване на данъчно събитие, което в случая е доставка на стоки. Данъчно събитие не може да се презумира, а тежестта да докажат настъпването му е на органите по приходите.

За разлика от обичайната си практика при преценка правото на данъчен кредит да не се приема за доказано извършването на доставките без съставени съпътстващи документи като приемо-предавателни протоколи, доказателства за извършен транспорт и др., в случая при преценка начисляването на данък органът по приходите приема, че само издадените фактури, са достатъчни като доказателство за извършване на услугите. Съдът намира за необходимо да отбележи, че според съдебната практика, касаеща случаите на отказ на признаване на право на данъчен кредит, самите органи по приходите приемат, че само фактът на издадена фактура не означава, че документиранията в нея доставка е действително извършена и изискват представяне на допълнителни доказателства за спорната реалност. Не е налице основание за отклонение от тази практика в настоящия случай с тази особеност, че доказателствената тежест за установяване на това обстоятелство, като основание по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК е за ответника.

Основната задача на разпоредбата на чл. 122 ДОПК е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице. Разпоредбата на чл. 122 ДОПК е призвана да преодолее тази пречка пред ревизионното производство и създава условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да

позволяват установяването на задълженията. Естествено това заместване на изискуемите от материалния закон данни (декларации, отчети и т.н.) с други такива, посочени в чл. 122 ДОПК, води много често до само приблизително установяване на данъчната основа. Все пак, в крайна сметка целта е да се получи цялостна, макар и косвена, представа за дейността на задълженото лице (това се отнася и за физическите лица), а оттам и някакво, макар и само приблизително и относително, съвпадение на данъчната основа, определена по реда на чл. 122 ДОПК и данъчната основа, която би била установена, ако бяха налице липсващите доказателства и данни.

За целите на доказването в процеса е необходимо да се установи по категоричен и несъмнен начин наличието на доставки на стоки, респ. реализирането на приходи от тях. Съгласно Решение на съда на ЕС по дело C-576/2015г., за да се презумира последваща продажба на стоки, в случаи като процесния и да се извърши облагането ѝ, е необходимо да се установи преди всичко, че стоките описани във фактурите на доставчиците са доставени, респективно действително получени от задълженото лице, както и че лицето е разполагало с посочените фактури, но не ги е отчело счетоводно /т.37/.

Поради това при спор за неотчетени последващи облагаеми доставки на стоки, получени по неотчетени фактури, които доставчиците са включили в отчетните си регистри по ЗДДС, съдът при проверка на законосъобразност на ревизионния акт е необходимо да изследва и обсъжда преди всичко фактите по доставяне и получаване на стоките. Доколкото в ревизионното производство, протекло по реда на чл.122 и следващи от ДОПК наличието на доставка се твърди от ревизиращите, в тяхна тежест е задължението да ангажират доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт – извършени реални доставки на стоки. Органът по приходите е този, който е трябвало да удостовери, че доставките по недекларираните фактури, в които ревизираното лице е посочено като получател са реално извършени.

Наличието на подпис на получател на фактурата не е задължителен реквизит от гледна точка редовността на документа по ЗСч и ЗДДС, но наличието на такъв подпис, положен от името на жалбоподателя или от неговите служители, представлява признание, че стоката е доставена и получена, респективно, че лицето е разполагало с данъчния документ, но не го е отразило в счетоводството си. По отношение на процесните доставки от заключението на вещото лице П. се установява, че част от спорните фактури не съдържат подпис на получател, а тази част от тях, които са подписани, не са подписани от управителя на дружеството-жалбоподател.

От проверяваните дружества /преки доставчици/ са предоставени обяснения, копия от фактурите. Изяснена е технологията на възлагане и отразяване на поръчките и издаване на първични счетоводни документи във връзка с конкретната доставка. Изяснено е извършването на транспорта по отношение на част от процесните фактури. Не са представени обаче доказателства за реалното заплащане на фактурираните стоки от дружеството-жалбоподател, което са потвърждава и от заключението на вещото лице З.. От заключението на вещото лице З. се установява, че процесните фактури не са включени в

дневниците за покупки на [фирма] за процесния период и не са платени. По делото няма спор, че доставчиците притежават материално –техническа обезпеченост за осъществяване на доставките, но това обстоятелство не е достатъчно, ревизиращите и решаващия орган да обосноват извод, че конкретните стоки, отразени по спорните фактури са получени именно от жалбоподателя. След като не е извършено плащане от дружеството жалбоподател на съответните доставчици по процесните фактури, не може да се приеме, че е налице реално прехвърляне на стоките на дружеството-жалбоподател, съответно, че същото е получило реална доставка. Не са представени доказателства за предаване и получаване на конкретните стоки.

За целите на доказването, не е достатъчна проверката в информационната система на НАП относно наличието на фактури, включени в дневниците за продажби на трети лица. Касае се за съставена от тях счетоводна информация, която по различни причини може да бъде манипулирана. Е. капацитет на приходната администрация не следва да се ограничи до проверка в информационната система на НАП и на представени от една от страните по доставките фактури, а в изпълнение на задълженията по чл. 3 и чл. 5 ДОПК следва да е всеобхватен, пълен и обективен.

Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти (индиции), които са в основа на доказателствени изводи за отрицателния факт - Тълкувателно решение № 6/2014 г. на ОСГК на ВКС. Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на "обективни факти" - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза, при доказателствена тежест за приходните органи относно наличието на реални доставки на услуги, респ. реализирани от тях приходи, като основание по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният РА съдържа неконкретизирани и неподкрепени с доказателства твърдения за укрити приходи от доставки на стоки с недоказана реалност, поради което е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, съобразно представения по делото списък на разноските и доказателства за тяхното заплащане, в общ размер на 2 846,12 лв., от които 50 лв. платена държавна такса, 800 лв. платен депозит за възнаграждения на вещите лица и 1 996,12 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], РА №

Р-22220218006711-091-001/14.05.2019 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 1255/22.07.2019 г. на Директора на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м.01.2015 г. до м. 04.2016 г., от м. 06.2016 г. до м. 04.2017 г., от м. 06.2017 г. до м. 07.2017 г., м. 09.2017 г., от м. 11.2017 г. до м. 01.2018 г. и м. 03.2018 г., общо в размер на 16 800, 53лв., ведно със съответните лихви за забава в размер на 5 436,21лв., както и в частта за установен корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди 2015 г., 2016 г. и 2017 г., общо в размер на 1 051, 47лв., ведно със съответните лихви за забава в размер на 159,42лв.

ОСЪЖДА Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, сумата от 2 846,12 лв. /две хиляди осемстотин четиридесет и шест лева и дванадесет стотинки/, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: